

[Niels Jørgen Nielsen.]

hensynet til det internationale samarbejde, som danske planteforædlere er engageret i, der har gjort en revision af den bestående lovgivning nødvendig, men man må nok erkende, at også ud fra danske forhold ville det være rigtigt med en ajourføring. For at opfylde kravene i Pariserkonventionen om beskyttelse af plantenyheder, som Danmark har tilsluttet sig, bryder det foreliggende lovforslag på et principielt punkt med den nugældende lov, der pålægger forædlerne pligt til at stille formeringsmateriale af plantenyheder til rådighed for almenheden mod til gengæld at få ret til at opkræve en afgift af enhver, der erhvervs-mæssigt formerer plantenyheden. I overensstemmelse med konventionen giver det foreliggende lovforslag ret til selv at bestemme, i hvilket omfang og på hvilke vilkår forædleren vil give tilladelse til en opformering af plantenyheden med salg for øje. Her er altså tale om en betydelig forøgelse af forædlerens rettigheder og dermed af deres muligheder for økonomisk udnyttelse af de frembragte plantenyheder, og det er vel kun naturligt, om man fra jordbrugerhvervenes side ser med en vis betænkelighed på denne ændring.

I konventionens artikel 9 gøres der imidlertid begrænsninger i forædlerens rettigheder af hensyn til offentlige interesser, som det hedder, hvorunder bli a. regnes sikring af en plantenyheds udbredelse. Konventionen tillader endvidere, at et offentligt organ tager stilling til, hvorvidt forædlerens betingelser er rimelige, og hvis det ikke menes at være tilfældet, kan et sådant organ give forædleren pålæg om at ændre vilkårene; hermed er risikoen for, at planteforædleren skal kunne misbruge den givne beskyttelse jo meget begrænset, og det er vel også ud fra dette synspunkt, at landbrugets hovedorganisationer og korn- og frøbranchens organisationer har kunnet give tilslutning til det foreliggende lovforslag.

Danske gartnere og danske frugtavlere har været mere betænkelige, og de er

navnlig bange for de følger, det kan få, hvis plantenyhedsejerne skal få beføjelser til indgreb i gartnerens og frugtavlernes erhvervsfrihed. Hvorvidt denne frygt kan anses for begrundet eller ikke, kan nok bedst bedømmes gennem et udvalgsarbejde, som i det hele taget vil være ønskeligt af hensyn til lovforslagets mange tekniske detaljer. Der er betydelige danske erhvervsinteresser knyttet til en snarlig dansk ratifikation af Pariserkonventionen, og jeg skal derfor tilsige mit partis støtte til en velvillig og hurtig udvalgsbehandling.

Det samme tilsagn kan jeg give over for det foreliggende forslag til lov om handel med frø og planter, der jo i væsentlig grad er en følge af lovforslaget om beskyttelse af forædlerrettigheder.

Erik Hansen (Ålborg amt): Ved denne genfremsættelse er der ikke meget at føje til. De to lovforslag har jo været i udvalg, det vil dog sige udvalget nåede kun at blive sat, men ikke at komme i arbejde.

Der er grund til om disse to lovforslag at sige, at de er jo led i den udvikling, som sker på en lang række områder, hvor vi her i landet ikke kan afgrænse vor forskning, vore forsøg, men hvor vi som et led i et internationalt samarbejde må indstille os på at lade andre lande drage nytte af, hvad vi foretager her, og samtidig at drage nytte af det, som andre landes forskning frembringer. Det, som vil komme til at lægge størst beslag på udvalget under lovens videre bearbejdning, er jo nok spørgsmålet netop om de licenser, der bliver fastsat, når det drejer sig om videre forarbejdning af andres produkter. Her tænker jeg på den licens, som pålægges, når der er tale om at eksportere. Jeg tror nok, at disse omkostninger i et vist omfang er sat lidt for højt; der er grund til, at man i udvalget kigger lidt nærmere på dem.

Angående lovforslaget om handel med frø og planter skal jeg kun sige, at mit parti betragter det som en betydelig landvinding, at man får udvidet adgangen til at få prøvet